

Kersendiversen

“Aartje en Saartje, wat een leuke verrassing dat jullie weer een bezoekje brengen aan de moestuin!” Gans Siebe verwelkomde de staartmeesjes met een hartelijke groet en een aanbod van een kopje meenthe. Dat lustten de meesjes graag op deze mooie lentedag en korte tijd later zaten de drie vogels buiten te genieten van de zon, een zacht briesje en het gefladder van vroege vlinders die hun weg hadden weten te vinden naar de tuin.

Lekkernij

“Zadenkoekje?” vroeg Siebe met een glimlach en hij wees naar een koekjestrommel op de tafel. “Dank je, Siebe,” antwoordde Saartje lachend. “En ... wij hebben ook een lekkernij voor jou!” zei ze en schoof een wit kartonnen doosje naar hem toe dat ze uit een rugzakje haalde. “Voor mij?” vroeg de gans verbaasd. Toen hij het doosje openmaakte, bulderde hij van de lach. “Wat leuk!” riep hij. “Hoe wisten jullie dat ik dol ben op kersenvlaai?” De meesjes keken elkaar aan en Saartje zei, “Uh, dat heb je ons onlangs verteld toen we dat weekend in Zuid-Limburg zaten...” En ze moesten alle drie lachen.

Gans Gijs

De gans vroeg hoe hun uitje was geweest en de staartmeesjes vertelden hoe ze hadden genoten van het zonnige lenteweer en de pracht van het Limburgse heuvel landschap. “Wij zijn onder andere bij Kasteel Hoensbroek geweest,” zei Aartje en nam een slokje thee, “Een prachtkasteel. Daar hebben we ook nog een bewonderaar van je ontmoet, een volger,” verduidelijkte hij. “Huh?” vroeg Gans Siebe met een vragende blik.

“Ja,” ging Saartje verder, “bij het kasteel waren een aantal ganzen, en wij raakten in gesprek met een mooie witte gans, Gijs genaamd. Hij houdt een beetje de wacht over het kasteel, controleert het waterpeil, enzovoort. Wij zeiden dat wij ook een gans kende, Gans Siebe van de moestuin in onze buurt. En toen gaf hij een verbaasde blik van

herkenning en zei dat hij jou en de moestuin al lang volgt, via Internest. Hij bewonderde jou en het werk hier.” “Aha!” antwoordde Siebe, met een plotseling verlegen blik. “Nou, wat aardig!” zei hij want hij wist even niets meer te zeggen.

Reddingsactie

“En...” ging Aartje verder met een triomfantelijke blik, “we hebben een schildpad in nood gered!” “Zeker,” zei Saartje toen Siebe de mezen met een belangstellende blik aankeek. Ze nam een slokje thee en legde uit, “Vanuit een boom vlakbij het kasteel zagen we een prachtige grote schildpad, waarschijnlijk een geelbuik-schildpad, aan het zonnen bij een sloot aan de overkant. Plotseling kwam een nieuwsgierige dobermann aanrennen die begon aan de schildpad te zitten, op een gegeven moment zo uitbundig spelend dat hij hem zelfs in de lucht gooide!”

“Inderdaad,” zei Aartje, “toen zijn we op hem afgevlogen en tikten hem op zijn kop om hem weg te krijgen. Wij zijn aan de kleine kant dus dat hielp niet erg maar ganzenvriend Gijs zag de situatie vanaf de overkant

en vloog direct naar ons toe om in de bres te springen!” Saartje lachte, “Toen hij eenmaal die hond met zijn vleugels sloeg, tja, toen vloog hij met de staart tussen de benen snel terug naar zijn baasje, die hem al aan het roepen was!” “Wat goed van jullie alle drie!” riep Siebe. “Hoe liep het met de schildpad af?” Aartje zei, “Wij konden geen schade ontdekken en korte tijd later liep hij zelf naar de nabij gelegen vijver voor een beetje meer veiligheid, denk ik.” “Nou, nou, helden zijn jullie,” zei de gans onder de indruk.

Adoptie

“Och...” zei Saartje bescheiden en ging verder, “we hebben trouwens Gijs ook uitgenodigd om ons op te komen zoeken op de Staart mocht hij ooit in de buurt zijn. Maar eigenlijk kwamen wij om een kijkje te nemen naar je ‘adoptiebomen’, Siebe,” zei ze toen de thee op was. “Wij willen er ook eentje adopteren.” “Graag,” antwoordde Gans Siebe, “kom maar mee, hier staan ze. Ik heb er nog zo’n 14 om uit te kiezen.” zei hij en wees naar de boompjes. “Fruitboompjes, kijk maar welke je wilt en neem maar gelijk een kijkje in de tuin. Er staat een nieuwe vogelvoederplank in een houten weerstation dat een buur schonk. Ik kom zo

terug.” De staartmezen kozen uiteindelijk een kersenboom – “ter ere van Siebe” zei Aartje plechtig – en gingen de voederlocatie “weerstation” uitproberen.

Viering

Daar zaten ze nog toen Siebe aan kwam lopen in zijn karakteristieke gele klompen. “Dit is voor jullie, net gemaakt voor jullie boompje,” zei hij met een blij gezicht en overhandigde de meesjes een houten plankje met de woorden “Geadopteerd door Aartje en Saartje” en de datum. “Oh, wat leuk!” riepen de staartmezen in koor. “Laten we het bordje gelijk in gebruik nemen.” En ze vlogen alle drie naar het net geadopteerde kersenboompje waar Saartje het bordje vastmaakte met het leren riempje dat eraan zat. “Wat een aardig gebaar; nu is gelijk duidelijk dat dit ons boompje is, Siebe,” zei Saartje blij. “Ja, moge hij lekker groot worden en heerlijk fruit gaan produceren,” antwoordde de gans. “Laten we deze gedenkwaardige gelegenheid vieren met nóg één kopje thee – kersenthe de deze keer, wel te verstaan,” zei Siebe met een lach. En daar zeiden de mezen geen nee tegen.

Nellie Harrewijn

